

курора за тая атестация на свидѣтеля Здравкова. По нататъкъ г-нъ прокурора каза, че Т. Георгиевъ билъ казалъ на Здравкова, че и Каравеловъ билъ съучастникъ въ заговора, но тоя родъ доказателства, които се казватъ *ouï dire*, не могатъ да служатъ още за доказателство. Тоя родъ доказателства трѣбва да се провѣрятъ отъ самия човѣкъ, който ги е казалъ, но установи се отъ самите подсѫдими, които се питаха, че това не е истина. Така щото показанията на Здравкова, аналогични съ онния на Стоименова, спорѣдъ заключението на г-на прокурора, щомъ не могатъ да иматъ нѣкаква валидностъ, то и показанията на Стоименова не могатъ да я иматъ. Г-нъ прокурора се установява на показанията на Лепавцова, които имали цѣла по обвинението на Каравелова и Китанчева. Въ обвинителния актъ е казано, че Лепаѹцъвъ, попитанъ за лицата, които могли да знаятъ за приготвляющия се комплѣтъ, билъ далъ единъ списъкъ. Наистинна въ прѣдварителното слѣдствие въ единъ отъ протоколите по распита на Лепавцова сѫ нарѣдени цѣлъ рѣдъ лица, които знаяли за комплѣтъ и между тия лица, указватъ се имената на подсѫдимите Каравеловъ и Китанчевъ; говорилъ е Лепавцовъ и за други лица, за нѣкой си Трайковичъ, Арсениевъ и пр., но тия лица не се виждатъ на скамейката на подсѫдимите. Сега, ако показанията на Лепавцова сѫ вѣрни по отношение на Каравелова и Китанчева, то трѣбва да бѫдатъ вѣрни и по отношение на другите лица, които той е указанъ и тѣ трѣбва да бѫдатъ викани да дойдатъ тукъ. Ако другите сѫ свободни трѣбва и Каравеловъ и Китанчевъ да се освободятъ. По нататакъ по отношение на Китанчева се привѣжда тоя пасажъ отъ показанията на Лепаѹцова, че единъ денъ когато заминувалъ Китанчевъ за Търново отбилъ се въ дюкина на Лепавцова и му билъ казалъ, че знаялъ за гдѣто Георговъ му открилъ работата на Тюфекчиева, но да си мълчалъ и никому нищо да не говори. Въ обвинителния актъ подиръ името на Тюфекчиева турено е въ скоби „относително заговора.“ Тия думи, г-да сѫдии, на прѣдварителното слѣдствие, въ протоколите, които азъ прослѣдихъ, не видѣхъ. Това сѫ съображенія основани на „горните данни“, по тия данни въ действителностъ не сѫществуватъ. Вий видѣхте, когато се провѣряваше това доказателство на сѫдебното дирение, явиха се много противорѣчия; Лепавцовъ даде съвършенно други показания, относително Китанчева. Единъ денъ когато щѣлъ да сп